

„Zasiahnutý“ Bohom

Nedávno publikovaný rozhovor s Mons. Fredom Dolanom, regionálnym vikárom Opus Dei pre Kanadu, hovorí o tom, ako objavil svoje povolanie do Opus Dei.

17.07.2007

OTTAWA, Kanada (CCN), - Kanadský vikár Opus Dei, Mons. Fred Dolan, sa rovnako ako mnohí chlapci vyrastajúci v zbožných katolíckych rodinách ako dieťa hrával na kňaza, ale vôbec nemal v úmysle sa stať jedným z nich.

Dokonca i potom, ako vstúpil do Opus Dei, chodil na rande „ako každé dieťa“ a pevne očakával, že jedného dňa sa ožení a bude mať rodinu, hovorí v našom interview.

Keď študoval na Columbia University a býval v centre Opus Dei na Manhattane, spýtal sa ho riaditeľ centra, či už niekedy uvažoval o apoštolskom celibáte.

Po dvoch týždňoch modlitby mu Mons. Dolan povedal. „Nevidím to dosť jasne.“

Boh mal iné plány. Piateho decembra 1975 zažil Dolan to, čomu sa hovorí skúsenosť „cesty do Damasku.“ Keď pracoval na rozprave o *Gulliverových cestách*, rozhodol sa urobiť si študijnú pauzu. Pozrel sa do knižnice centra a vybral si *Veľký rozvod* od C.S.Lewisa. Priateľ mu povedal o scéne popisujúcej muža s jaštericou na jednom ramene, ktorá sa háda so

strážnym anjelom sediacom na druhom ramene. Okamžite to našiel.

„Duch Svätý použil stránky C. S. Lewisa, aby ma zasiahol, „ hovorí Mons. Dolan. Naraz pred sebou videl dve otvorené cesty.

Cesta „numerára,“ čo je termín, ktorý Opus Dei používa pre členov zaviazaných k celoživotnému celibátu, sľubovala „nesmierne šťastie a plodnosť.“

Druhá cesta – manželstva a rodiny – bola tiež otvorená a videl, že by si ju mohol celkom bez problémov zvoliť. Ihneď však pochopil, že život v celibáte „bol tým, čo si pre mňa Boh vyvolil“.

Nikdy nezažil žiadne pochybnosti v tom, či urobil správne rozhodnutie a zostáva „vďačný“ za „silné uvedomovanie si toho, že som presne tam, kde mám byť.“

„Keď dáte Duchu Svätému voľnú ruku, pripútate sa a pripravíte sa k jazde,“ hovorí, „je to vždy veľmi dobré.“

Hovorí tiež, že podpora Opus Dei pomocou excelentného duchovného vedenia a dôrazu na sviatosť zmierenia pomáha udržať akékoľvek útoky pochybností alebo konfliktov pod kontrolou. „Nič nepresiahne úroveň krátkej prestrelky,“ hovorí.

Dolan sa narodil v roku 1952 a vyrastal v Bethesde v Marylande ako najstaršie zo šiestich detí v rodine, ktorá brala katolícku vieru vážne. Jeho otec navštevoval denne svätú omšu a jeho matka konvertovala ako tínedžerka. Dolan hovorí, že vo veku 16 rokov „stretol Opus Dei presne v správnej chvíli“ cez svojho najlepšieho kamaráta. Opus Dei znamená po latinsky „Božie dielo.“

Opus Dei mu dalo podnety k tomu, ako naplniť svoj život. Pomohlo mu

rozvinúť disciplinovaný život modlitby, zaujať profesionálny prístup k svojim štúdiám a „mieriť vysoko vo všetkom, čo robím“

Dolan bol vysvätený za kňaza pápežom Jánom Pavlom II. v roku 1983 v chráme Svätého Petra v Ríme. V krátkom období ranných osemdesiatych rokov pápež vysvätil aj kňazov nepochádzajúcich z rímskej diecézy. Bol jedným zo 76 kňazov, ktorých v ten rok Ján Pavol II. vysvätil, vrátane 37 kňazov Opus Dei.

Ďalšie hlboké stretnutie s Jánom Pavlom II. prežil tesne predtým, ako opustil Rím v roku 1998, aby sa stal kanadským vikárom. Predošlých päť rokov žil a pracoval v ústredí Prelatúry. Prelát Opus Dei ho požiadal, či by si neprial ísť do Kanady a navrhol mu, aby o tom premýšľal v modlitbe.

„Môžem vám povedať hneď teraz, že odpoveď je áno,“ povedal Mons. Dolan.

Skôr ako odišiel, požiadal o príležitosť koncelebrovať svätú omšu s pápežom v jeho súkromnej kaplnke. Pápež mal januári toho roku nabitý program, ktorý zahrňoval návštevu Kuby, takže šance na úspech sa zdali byť minimálne.

Dva dni predtým, ako mal odletieť do Kanady, mu zatelefonovala sestra a povedala mu, aby sa nasledujúce ráno dostavil o 6:30 do pápežovej kaplnky. „Museli ste sa modliť k skutočne mocnému svätcovi.“ Povedala mu.

„Áno, k blahoslavenému Josemaríovi,“ povedal o sv. Josemaríovi Escrivá, ktorý založil Opus Dei v roku 1928.

„To vysvetľuje všetko,“ odpovedala sestra.

Dorazil do súkromnej kaplnky a v sakristii sa obliekol spolu s ďalšími ôsmimi kňazmi. Prišiel pápežov sekretár a opýtal sa, kto je schopný „slúžiť omšu v latinčine jasným silným hlasom.“

Dolanova ruka vystrelila hore. Myslel si, že ostatní kňazi urobia to isté, ale ukázalo sa, že bol jediný. Vstúpil do kaplnky, kde bolo asi 30 ľudí a Dolan uvidel pápeža kľačiaceho na svojom kľačadle.

Napriek tomu, že stále očakával, že všetci kňazi budú koncelebrovať, bol jediný kto bol poslaný dopredu. „Celá tá vec bola ako sen. Vdychoval som hĺbku.“

Opus Dei oslávi v júni tohto roku 50. výročie príchodu do Kanady a budúci rok bude Mons. Dolan sláviť svoje desiate výročie pôsobenia v tejto krajine.

Mons. Dolan má stále na sebe svoj kňazský kolárik. Keď s ním vlni, na vrchole kontroverzie okolo filmu *Da Vinciho kód*, natáčal Evan Solomon z televízie CBC interview, ukázal svoju poloprázdnu skriňu, kde viselo len niekoľko čiernych košiel a nohavíc v skromne vybavenej izbe v jeho rezidencii v Montreali.

Hovorí, že kňazský odev signalizuje ostatným: „Existujem pre vás. Ako vám môžem slúžiť?“

„Oplatí sa robiť reklamu,“ hovorí a smeje sa. Často za ním chodia ľudia a prosia o modlitbu. Máva teraz vo zvyku chodiť na stanicu alebo letisko aspoň o hodinu skôr, aby sa k nemu ľudia mohli priblížiť. „Keď sú kňazi neviditeľní, táto príležitosť sa uzavrie,“ hovorí.

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/sk-sk/article/
zasiahnuty-bohom/](https://dev.opusdei.org/sk-sk/article/zasiahnuty-bohom/) (08.08.2025)